

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **H. J.**, narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená JUDr. Ing. Jaroslavem Jandou, LL.M., Ph.D.,
obecným zmocněncem bytem Svor 90, 471 51 Svor,

proti
žalovanému: **Krajský soud v Ústí nad Labem**,
se sídlem Národního odboje 1274/26, 400 92 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2018, č. j. 76 ICm 3326/2016-381 (KSLB 76 INS 22654/2011),

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, kterou soud obdržel dne 12. 5. 2019, prostřednictvím svého obecného zmocněnce domáhala zrušení usnesení žalovaného Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 6. 2018, č. j. 76 ICm 3326/2016-381 (KSLB 76 INS 22654/2011), jímž bylo žalobkyni soudem uloženo do 15 dnů ode dne doručení daného usnesení zaplatit soudní poplatek ve výši 4 000 Kč. Současně se žalobkyně domáhala, aby byla osvobozena od soudního poplatku a žalobě byl přiznán odkladný účinek.
2. Žalobkyně se tedy dotyčnou žalobou domáhala zrušení výše specifikovaného usnesení žalovaného soudu ze dne 12. 6. 201 ve smyslu ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
3. Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí žalovaného soudu v tom směru, zda na dané rozhodnutí je vůbec možno pohlížet jako na „rozhodnutí správního orgánu“, které navíc není z přezkumné činnosti správního soudu vyloučeno. K přezkumné činnosti může soud v rámci správního

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soudnictví totiž přistoupit primárně jen za předpokladu, že je k tomu věcně příslušný (má pravomoc) a nejedná se o nepřipustný návrh (žalobu).

4. Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením mimo jiné odmítne žalobu, jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.
5. V daném případě soud neměl pochyb o tom, že žalobkyně se právě a jen domáhá zrušení výše specifikovaného usnesení žalovaného soudu ze dne 12. 6. 2018, a to s ohledem na obsah žaloby (její úvod, odůvodnění a jednoznačný žalobní petit). Jelikož žalobkyně k žalobě nepřiložila žalobou napadené usnesení soudu ze dne 12. 6. 2018, soud si jej s ohledem na zásadu hospodárnosti, efektivity a racionality soudního řízení krátkou cestou vylustroval ze své evidence. V rámci této lustrace přitom soud zjistil, že se jedná o soudní rozhodnutí vydané insolvenčním soudem v insolvenčním řízení. Tomuto dílčímu závěru ostatně odpovídá poučení obsažené v daném usnesení o možnosti vůči tomuto usnesení podat řádný opravný prostředek – tj. odvolání ve smyslu ust. § 201 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů k Vrchnímu soudu Praze. Z právě uvedeného je zřejmé, že žalobkyně předmětnou žalobou nebrojí vůči rozhodnutí, které by naplňovalo definici rozhodnutí správního orgánu ve smyslu ust. § 65 s. ř. s., nýbrž vůči soudnímu rozhodnutí (usnesení), jehož soudní přezkum však není svěřen soudům v rámci správního soudnictví, ale odvolacímu insolvenčnímu soudu, kterým je v daném případě Vrchní soud v Praze.
6. Z právě uvedeného je zřejmé, že v předmětné věci není splněna základní podmínka řízení, a to v podobě nedostatku věcné příslušnosti soudu v rámci správního soudnictví, přičemž vzhledem k žalobou napadenému rozhodnutí se jedná o nedostatek neodstranitelný. Proto byl soud nucen podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve výroku I. usnesení předmětnou žalobu bez dalšího odmítnout. Pro úplnost soud poznamenává, že soud neodmítal žalobu dle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s., jelikož toto ustanovení dopadá na zcela odlišné procesní situace, a proto žalobkyni nebylo udělováno poučení v tomto ustanovení obsažené. Dále soud podotýká, že za výše popsané situace ztratila na významu žádost žalobkyně o osvobození od soudního poplatku a také její návrh na přiznání odkladném účinku, a proto o žádosti a návrhu soud nerozhodoval.
7. Z důvodu odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku II. usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 19. května 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu